

83-GIỚI LÀM CHÂN GIƯỜNG CAO QUÁ CỠ

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, vào các ngày trai trong tháng như ngày mồng tám, mười bốn, rằm, dân chúng trong thành rời khỏi thành đi đến đánh lễ Thế Tôn. Lúc ấy, hoàng tử của vua Ba-tư-nặc cũng đến đánh lễ. Sau đó, ông đi đến chỗ Nan-đà, Ưu-ba-nan-đà, cúi đầu đánh lễ dưới chân, rồi bạch: “Tôi muốn đi xem cảnh, xin chỉ cho tôi xem các chỗ”. Các thầy đáp: “Rất tốt”, rồi dẫn hoàng tử lên gác, nói: “Hãy xem những cây cột, kèo, đòn dông, xà, trính với những nét chạm trổ và các hình vẽ tinh xảo”. Lần lượt đi đến chỗ ở của Nan-đà, hoàng tử thấy trên sàn nhà màu xanh đặt một chiếc giường cao lớn, trên giường trải một cái nệm dày, êm ái, hai đầu giường để những cái gối. Thấy thế, liền hỏi:

- Thưa Tôn giả, giường nệm này của ai vậy?

- Của tôi đấy.

- Những thứ này quá sang trọng, không thích hợp cho Tỳ-kheo.

- Nếu không thích hợp với tôi thì ai nên dùng nó?

- Vua hay hoàng tử sử dụng chúng mới thích hợp.

- Tôi không phải hoàng tử sao? Nếu Đức Thế Tôn không xuất gia thì Ngài xứng đáng làm Chuyển luân Thánh vương, thống trị bốn phương thiên hạ, tất cả các người sẽ là con dân của chúng ta. Nhưng Thế Tôn không thích làm như thế mà xuất gia, thành Phật, làm đấng Pháp vương. Ta là con của đấng Pháp vương, giả sử trang sức những thứ sang trọng hơn nữa cũng vẫn thích hợp, huống gì những vật thô sơ như vậy.

Vương tử nghe rồi, hổ thẹn im lặng. Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền bảo gọi Nan-đà, Ưu-ba-nan-đà đến. Khi các thầy tới rồi, Phật liền hỏi lại sự việc kể trên:

- Các ông có những việc đó thật không?

- Có thật như vậy, bạch Thế Tôn.

- Vì sao các ông trang bị giường nệm lộng lẫy để cho người đời đàm tiếu? Từ nay về sau, Ta không cho phép làm giường quá mức độ.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Sau khi Thế Tôn chế giới không cho làm giường cao quá mức quy định, các Tỳ-kheo liền theo quy định cắt bớt chân giường nhưng lại kê thêm dưới chân. Bấy giờ, nhằm các ngày chay trong tháng như mồng tám, mười bốn, rằm, dân chúng trong thành ra ngoài thành đi đến đánh lễ Thế Tôn. Vương tử của vua Ba-tư-nặc cũng tới đánh lễ. Rồi ông đi đến chỗ Nan-đà, Ưu-ba-nan-đà, nói: “Xin Tôn giả hãy chỉ cho tôi xem các nơi”. Cuối cùng, ông đến phòng Nan-đà, thấy chân giường bị cắt, liền hỏi:

- Vì sao mà cắt cái chân giường này?

- Cắt bớt cho đúng theo sự quy định của Thế Tôn.

- Nếu Thế Tôn bảo cắt bớt đầu mà lại kê thêm dưới chân thì có khác gì nhau?

Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền dạy: “Từ nay về sau làm chân giường phải đúng theo mức quy định, Ta không cho phép kê thêm dưới chân”. Đoạn, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

Nếu Tỳ-kheo làm chân giường thì phải làm đúng mức quy định, nghĩa là chiều cao tám ngón tay, ngoại trừ chỗ tra vào thành giường; nếu làm quá mức quy định thì phải cắt bỏ bớt, rồi sám hối tội Ba-dạ-đề.

Giải Thích:

Tỳ-kheo: Như trên đã nói.

Loại giường ngồi, giường nằm gồm tất cả có mười bốn loại, như đã nói ở trước. Nếu làm quá mức quy định thì phạm tội.

Làm: Hoặc tự mình làm, hoặc sai người khác làm.

Tu-già-đà: Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri.

Tám ngón tay: Tám ngón tay của Phật.

Quá: Quá mức quy định.

Trừ chỗ tra vào thành giường: Từ chỗ lỗ trống trở xuống, (nếu thừa) thì cắt bớt, rồi sám hối tội Ba-dạ-đề. Nếu không cắt bớt mà sám hối, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu tự mình làm giường rồi ngồi suốt ngày trên đó thì phạm một tội Ba-dạ-đề. Nếu đứng dậy rồi ngồi lại thì mỗi lần ngồi phạm một tội Ba-dạ-đề.

Nếu ngồi trên giường người khác thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu kê thêm chân giường cũng phải kê đúng kích thước đã quy định và vững chắc.

Nếu mình là Tỳ-kheo khách đi đến trú xứ nào mà được phân phối giường theo thứ tự, nhưng giường cao quá mức quy định thì nên bảo thầy tri sự cho mượn cái cửa. Nếu hỏi mượn để làm gì, thì đáp: “Cái giường này cao quá mức độ, tôi muốn cửa bớt chân cho đúng pháp”. Nếu thầy tri sự nói: “Đừng cửa bớt, đàn-việt thấy sẽ không vui”, và mình cũng không ở đó lâu thì nên đào đất chôn chân giường xuống cho bằng mức quy định. Nếu mình còn ở lại lâu, thì nên dùng ống bằng gỗ bọc lại đoạn chân giường bị chôn dưới đất, đừng để nó bị hư hoại.

Nếu Tỳ-kheo vào xóm làng đến nhà đàn-việt ngồi, mà ngồi cái giường cao, thì không được ngồi để thông đôi chân. Nếu đó là gia đình quen biết cũ thì nên bảo họ đưa cái ghế nhỏ để gác chân. Nếu đó không

---

phải là nhà quen biết cũ thì nên bảo họ đưa viên gạch hay cục gỗ dùng để gác chân mà ngồi. Nhưng nếu ngồi trên giường cao ở nhà phước thiện thì không có tội. Thế nên nói (như trên).